

Ursus poikki

Viime lehdessä viikolla nähtyä-palstalla komeili metka kuva katkenneesta traktorista. Alla luki: ”Rungossa havaittavissa pientä taipumaa.” Vähän vanhempaa kaliberia edustava Ursus-traktori kököttää Dragsfrärdin kunnassa päätien varrella. Ja on kököttänyt jo toukokuun puolivälistä saakka.

Sattui nimittäin pikku kosketus traktorin ja kuorma-auton kesken. Traktori meni poikki ja kuorma-auton lastia putoili vähän pientareelle. Ei sen ihmeellisempää. Traktori nostettiin sivuun pellolle ja jätettiin siihen. Jos ei ihan viereen mene tutki- maan, saa käsityksen, että traktori on itsestään katkennut. Aika huonoa mainosta pe- lille.

Koska olen aikoinaan töittäni puolesta vähän syslannut puolalaisen Ursus- traktoritehtaan kanssa, puutuin asiaan auttaminen mielessä. Kuvasin traktorin kah- desta kulmasta. Lähetin Puolaan ystävällisen sähköviestin, jossa selitin tapahtuneen ja ehdotin romun poiskärräämistä ihmisten silmistä. Painotin, että traktorin maine voi mennä etenkin pikkuvesselleiden silmissä niin tyystin, etteivät he koskaan isoina osta Ursusta. Annoin myös romun tarkan paikan. Siis nimilappu vaan peittoon ja romut piiloon.

Parin päivän päästä tipahti ystävällinen kiitos, jossa valiteltiin, ettei Ursuksella tällä haavaa ole edustajaa Suomessa. Mitään ei voi tehdä. Voi tuska! Tyypillistä puolalais- ta. Olisi pitänyt järjestää konferenssi, tehdä julkilausuma, allekirjoittaa se kymmenen kertaa ja lyödä alle viisi eri väristä leimaa! Mutta ei. Siellä se katkennut Ursus jököt- tää, ja ihmiset naureskelevat.

Tämä puolalaiskarhu Ursus on kokenut melkoista väpinää Puolan lyhyen itsenäisyy- den vuosina. Kommunismin aikana tehdas paisui. Traktoreita kyllä syntyi, mutta laiskaa väkeä lojui moninkertaisesti liikaa. Kun sitten yritys piti saada jollakin tapaa kannattavaksi, ruvettiin kehittämään ja tehostamaan toimintoja, johon auttamatta si- sälyti myös henkilömäärän vähentäminen. Tätäpä väki ei hyväksynyt. Tehtaassa on lakkoiltu lähes yhtenäin. Tehtiin konkurssi. Tuotanto on romahtanut, ja laatukin on sitä tätä. Eivät edes puolalaiset maanviljelijät tahdo huolia Ursusta saati sitten ko- valla valuutalla ostonsa maksavat länsimaiset.

Puljua on yritetty myydä kymmenkunta vuotta. Monet olivat kiinnostuneita, mutta tarjoukset vedettiin ammattiliittojen jähnäysten vuoksi yksi toisensa jälkeen pois. Suunniteltiin tehtaan siirtämistä työntekijöiden omistukseen. Se olisi tietysti toimi- nut, jos kaikki olisivat saaneet jäädä löntystelemään työpaikalle ja jos joku ulkopuo- linen olisi maksanut viulut.

Nyt Ursus toimii lamaantuneena. Sen velat valtiolle horjuttavat jo maan budjettia. Ei taida löytyä niin komeita konferensseja, julkilausumia, allekirjoittajia ja leimoja, jot- ta homma hoituisi.

Ursusta toi Suomeen Wihurin Witraktor, mutta siellä todennäköisesti myös kyllästyt- tiin iänikuiseen jähnäämiseen.

Ja katkennut Ursus sen kun komeilee suomalaisella pellolla ja kirvoittaa kaskuja.

pajen